







**בעדים פסולים ודיינין כשרין** - בעל דין פוסל הדיינין והעדים ונמלאו דבריו אמת על העדים ומשום הכי מהימנין ליה אפי' לגבי דיינין : **סיפא** - שנמלאו דבריו אמת על הדיינין שפסולין הם ומשום הכי מהימנין להו אעדים אליבא דר"מ ורבנן לית להו מיגו : **איכא בי דינא אחרינא** - ואינו נוגע בעדות : תורה אור

# זה בורר פרק שלישי סנהדרין

## כד

עין משפט  
גרי מצוה

י א מו"י ס"ד מהל' שבת  
הלכה ד' סנה' לאוין  
סה עו"ש' א"ח סי' ר"א  
סעיף 1 :

יא ב ב מו"י פ"ז מהל'  
סנהדרין הלכה ב  
פמנ עשין לו עו"ש' ח"מ  
סי' כב סעיף א  
ונקשו מיבד :

יב ד מו"י שם הלכה ג  
עו"ש' ע"ש סעיף ג :

**בלולה** במקרא ובמסנה וכו' - פירש רבינו הם דבתלמוד שלנו  
אלו פטרין עלמנו ממה שאמרו חכמים (מסכת ס"ד דף  
יט') לעולם ישלם אדם שטותיו שליש במקרא שליש במסנה שליש בש"ס  
אע"פ כן אלו קוראים בכל יום פרשת התמיד ושוגים בשמנת איזהו  
מקומן וגורסין רבי ישמעאל אומר

בשלש עשרה מדות וכו' :

**אמר** רב דימי כגון דקבליה עליה  
בחד - פירש הקוגט' דאפילו

הכי קאמר ר' מאיר דיכול לחזור בו  
ולא נהירא דכיון דלרבותא נקטיה  
הוא ליה למימר לא נריכא כו'  
דמדקאמר כגון משמע דדוקא קא  
אמר כגון דקבליה עליה בחד על כן  
נראה דלמילתייהו דרבנן קאי דדוקא  
כגון דקבליה עליה בחד הדלא  
לרשותא הוא דאיכא קאמרי רבנן  
דאינו יכול לחזור בו אכל אי קבליה  
עליה כזי תרי יכול לחזור בו אף  
לרבנן כיון דאיכא תרתי לרשותא :  
נראה

**בעדים פסולין ודיינין כשרין מיגו דפסלי**  
**עדים פסלי נמי דיינין סיפא בדיינין פסולין**  
**ועדים כשרין דמיגו דפסלי דיינין פסלי נמי**  
**עדים מתקיף לה רבא בשלמא מיגו דפסלי**  
**עדים פסלי נמי דיינין איכא בי דינא אחרינא**  
**אלא מיגו דפסלי דיינין פסלי נמי עדים והא**  
**עדים תו ליכא לא צריכא דאיכא כת אחרת**  
**הא ליכא כת אחרת מאי הכי נמי דלא מצי**  
**פסלי היינו דרב דימי איכא בינייהו מיגו דמר**  
**סבר אמרינן מיגו ומר סבר לא אמרינן מיגו**  
**גופא \*אמר ר"ל פה קדוש יאמר דבר זה**  
**תני עדו אינו והאמר עולא הרואה את ר"ל**  
**בבית המדרש כאילו עוקר הרים ומחנן זה**  
**בוה אמר רבינא והלא כל הרואה ר"מ בבית**

המדרש כאילו עוקר הרי הרים וטוחנן זה בוה הכי קאמר בא וראה \*כמה

מחבבין זה את זה כי הא דיתוב רבי וקאמר אסור להטמין את הצונן אמר  
לפניו ר' ישמעאל בר' יוסי אבא \*התיר להטמין את הצונן א"ל \*כבר  
הורה זקן אמר רב פפא בא וראה כמה מחבבין זה את זה דאילו רבי יוסי קיים  
\*היה כפוף ויושב לפני רבי דהא ר' ישמעאל בר' יוסי ממלא מקום אבותיו  
הוה והיה כפוף ויושב לפני רבי וקא אמר כבר הורה זקן א"ר אושעיא  
מאי דכתיב \*ואקח לי (את) שני מקלות לאחד קראתי נועם ולאחד קראתי  
חובלים נועם אלו ת"ח שבארץ ישראל שמנעימין זה לזה בהלכה  
דחובלים אלו ת"ח שבבבל שמחבלים זה לזה בהלכה \*ויאמר (אלי) אלה

[שני] בני היצהר העומדים וגו' ושנים זיתים עליה יצהר אמר רבי יצחק אלו  
ת"ח שבא"י (ב) שנוחין זה לזה בהלכה כשמן זית ושנים זיתים עליה אלו ת"ח  
שבבבל שמרורין זה לזה בהלכה \*כזית \*ואשא עיני וארא והנה שתיים נשים  
יוצאות רוח בכנפיהם ולהנה כנפים ככנפי החסידה ותשאנה \*האיפה בין  
השמים ובין הארץ ואומר אל המלאך הדובר בי אנה המה מוליכות את  
האיפה ויאמר אלי לבנות לה בית בארץ שנער \*א"ר יוחנן משום רבי שמעון  
בן יוחי זו חנופה וגסות הרוח שירדו לבבל וגסות הרוח לבבל נהית והאמר  
מר עשרה קבין ירדו לעולם תשעה נמלה עילם ואחת כל העולם כולו  
אין לבבל נחית ואישתרבוני דאישתרבב לעילם דיקא נמי דכתיב לבנות

\*לה בית בארץ שנער ש"מ והאמר מר \*סימן לגסות הרוח עניות ועניות  
מלבבל נחית מאי עניות עניות הורה דכתיב \*אחות לנו קמנה ושדים אין לה  
\*אמר ר' יוחנן זו עילם שזכותה ללמוד ולא זכותה ללמד מאי בבל א"ר יוחנן  
בלולה במקרא בלולה במשנה בלולה בתלמוד \*במחשבים הושיבני כמתי  
עולם אמר ר' ירמיה \*זה תלמודה של בבל : **בתנ"י** יאמר לו \*נאמן עלי  
אבא נאמן עלי אביך \*נאמנים עלי שלשה רועי בקר ר"מ אומר יכול לחזור  
בו וחכמים אומרים 'אינו יכול לחזור בו היה חייב לחבירו שבועה ואמר לו  
דור לי בחיי ראשך ר"מ אומר יכול לחזור בו וחכ"א אין יכול לחזור בו :

**ג** \*אמר רב דימי בריה דרב נחמן בריה דרב יוסף כגון דקבליה עליה בחד  
אמר רב יהודה אמר שמואל מחלוקת במחול לך אבל באתן לך דברי הכל יכול  
לחזור בו ורבי יוחנן אמר באתן לך מחלוקת איבעיא להו באתן לך מחלוקת  
אבל במחול לך דברי הכל אין יכול לחזור בו או דילמא בין בזו ובין בזו מחלוקת  
תא שמע דאמר רבא מחלוקת באתן לך אבל במחול לך דברי הכל אין יכול  
לחזור בו אי אמרת בשלמא באתן לך מחלוקת אבל במחול לך דברי הכל  
אין יכול לחזור בו רבא דאמר כרבי יוחנן אלא אי אמרת בין בזו ובין בזו  
מחלוקת רבא דאמר כמאן רבא מעמא דנפשיה קאמר איתיביה רב אחא  
בר תחליפא רבא \*היה חייב לחבירו שבועה ואמר לו דור לי בחיי ראשך  
רבי מאיר אומר יכול לחזור בו וחכמים אומרים אין יכול לחזור בו

**מאי**

(\* [ביבאר ופי' משוק תמלא בבל'ה בית כמנה דף ע"ו ועוד דף נ"ג וז"ל רש"י תנייה דף י' ע"א ד"ס אפי' וכו' ]ש"ס בגלי שחא עמוק כדלמינן נמתסיס חסיניו זו

הש"ס של כגל עג"ל וע"ע ריב"ש ביומא פ' הוליולו לו דף נ"ג. ומתלמינו מועתק בע"י תנייה ספק א"ח

התחלת הדין הוא זה וצריכין אנו לברר לנו דיינין כו' . פשוטה היא : דלוי חכמים מחבבין זה את זה הלא תראה כי מי שרואה ריש לקיש בבית המדרש רואה כח החכמה שלו עוקר הרים וטוחנן זה בוה . וכן ר' היה יושב ואומר אסור להטמין בשבת הצונן . אמר לפניו ר' ישמעאל ב"ר יוסי אבא התיר להטמין הצונן אמר ר' יהודה וקן שריו מחבבין זה את זה : לאחד קראתי נועם אלו ת"ח שבארץ ישראל שמנעימין זה לזה בהלכה וכן שני בני היצהר . והנה שתיים נשים יוצאות רוח בכנפיהם עליהם . ודייקין סדכתיב לבנות לה בית ולא זכותה ללמוד ולא זכותה ללמד מאי בבל א"ר יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי זו חנופה וגסות הרוח שירדו לבבל וגסות הרוח לבבל נהית והאמר מר עשרה קבין ירדו לעולם תשעה נמלה עילם ואחת כל העולם כולו אין לבבל נחית ואישתרבוני דאישתרבב לעילם דיקא נמי דכתיב לבנות \*לה בית בארץ שנער ש"מ והאמר מר \*סימן לגסות הרוח עניות ועניות מלבבל נחית מאי עניות עניות הורה דכתיב \*אחות לנו קמנה ושדים אין לה \*אמר ר' יוחנן זו עילם שזכותה ללמוד ולא זכותה ללמד מאי בבל א"ר יוחנן בלולה במקרא בלולה במשנה בלולה בתלמוד \*במחשבים הושיבני כמתי עולם אמר ר' ירמיה \*זה תלמודה של בבל : **בתנ"י** יאמר לו \*נאמן עלי אבא נאמן עלי אביך \*נאמנים עלי שלשה רועי בקר ר"מ אומר יכול לחזור בו וחכמים אומרים 'אינו יכול לחזור בו היה חייב לחבירו שבועה ואמר לו דור לי בחיי ראשך ר"מ אומר יכול לחזור בו וחכ"א אין יכול לחזור בו :

המדרש כאילו עוקר הרי הרים וטוחנן זה בוה הכי קאמר בא וראה \*כמה מחבבין זה את זה כי הא דיתוב רבי וקאמר אסור להטמין את הצונן אמר לפניו ר' ישמעאל בר' יוסי אבא \*התיר להטמין את הצונן א"ל \*כבר הורה זקן אמר רב פפא בא וראה כמה מחבבין זה את זה דאילו רבי יוסי קיים \*היה כפוף ויושב לפני רבי דהא ר' ישמעאל בר' יוסי ממלא מקום אבותיו הוה והיה כפוף ויושב לפני רבי וקא אמר כבר הורה זקן א"ר אושעיא מאי דכתיב \*ואקח לי (את) שני מקלות לאחד קראתי נועם ולאחד קראתי חובלים נועם אלו ת"ח שבארץ ישראל שמנעימין זה לזה בהלכה דחובלים אלו ת"ח שבבבל שמחבלים זה לזה בהלכה \*ויאמר (אלי) אלה [שני] בני היצהר העומדים וגו' ושנים זיתים עליה יצהר אמר רבי יצחק אלו ת"ח שבא"י (ב) שנוחין זה לזה בהלכה כשמן זית ושנים זיתים עליה אלו ת"ח שבבבל שמרורין זה לזה בהלכה \*כזית \*ואשא עיני וארא והנה שתיים נשים יוצאות רוח בכנפיהם ולהנה כנפים ככנפי החסידה ותשאנה \*האיפה בין השמים ובין הארץ ואומר אל המלאך הדובר בי אנה המה מוליכות את האיפה ויאמר אלי לבנות לה בית בארץ שנער \*א"ר יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי זו חנופה וגסות הרוח שירדו לבבל וגסות הרוח לבבל נהית והאמר מר עשרה קבין ירדו לעולם תשעה נמלה עילם ואחת כל העולם כולו אין לבבל נחית ואישתרבוני דאישתרבב לעילם דיקא נמי דכתיב לבנות \*לה בית בארץ שנער ש"מ והאמר מר \*סימן לגסות הרוח עניות ועניות מלבבל נחית מאי עניות עניות הורה דכתיב \*אחות לנו קמנה ושדים אין לה \*אמר ר' יוחנן זו עילם שזכותה ללמוד ולא זכותה ללמד מאי בבל א"ר יוחנן בלולה במקרא בלולה במשנה בלולה בתלמוד \*במחשבים הושיבני כמתי עולם אמר ר' ירמיה \*זה תלמודה של בבל : **בתנ"י** יאמר לו \*נאמן עלי אבא נאמן עלי אביך \*נאמנים עלי שלשה רועי בקר ר"מ אומר יכול לחזור בו וחכמים אומרים 'אינו יכול לחזור בו היה חייב לחבירו שבועה ואמר לו דור לי בחיי ראשך ר"מ אומר יכול לחזור בו וחכ"א אין יכול לחזור בו :

המדרש כאילו עוקר הרי הרים וטוחנן זה בוה הכי קאמר בא וראה \*כמה מחבבין זה את זה כי הא דיתוב רבי וקאמר אסור להטמין את הצונן אמר לפניו ר' ישמעאל בר' יוסי אבא \*התיר להטמין את הצונן א"ל \*כבר הורה זקן אמר רב פפא בא וראה כמה מחבבין זה את זה דאילו רבי יוסי קיים \*היה כפוף ויושב לפני רבי דהא ר' ישמעאל בר' יוסי ממלא מקום אבותיו הוה והיה כפוף ויושב לפני רבי וקא אמר כבר הורה זקן א"ר אושעיא מאי דכתיב \*ואקח לי (את) שני מקלות לאחד קראתי נועם ולאחד קראתי חובלים נועם אלו ת"ח שבארץ ישראל שמנעימין זה לזה בהלכה דחובלים אלו ת"ח שבבבל שמחבלים זה לזה בהלכה \*ויאמר (אלי) אלה [שני] בני היצהר העומדים וגו' ושנים זיתים עליה יצהר אמר רבי יצחק אלו ת"ח שבא"י (ב) שנוחין זה לזה בהלכה כשמן זית ושנים זיתים עליה אלו ת"ח שבבבל שמרורין זה לזה בהלכה \*כזית \*ואשא עיני וארא והנה שתיים נשים יוצאות רוח בכנפיהם ולהנה כנפים ככנפי החסידה ותשאנה \*האיפה בין השמים ובין הארץ ואומר אל המלאך הדובר בי אנה המה מוליכות את האיפה ויאמר אלי לבנות לה בית בארץ שנער \*א"ר יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי זו חנופה וגסות הרוח שירדו לבבל וגסות הרוח לבבל נהית והאמר מר עשרה קבין ירדו לעולם תשעה נמלה עילם ואחת כל העולם כולו אין לבבל נחית ואישתרבוני דאישתרבב לעילם דיקא נמי דכתיב לבנות \*לה בית בארץ שנער ש"מ והאמר מר \*סימן לגסות הרוח עניות ועניות מלבבל נחית מאי עניות עניות הורה דכתיב \*אחות לנו קמנה ושדים אין לה \*אמר ר' יוחנן זו עילם שזכותה ללמוד ולא זכותה ללמד מאי בבל א"ר יוחנן בלולה במקרא בלולה במשנה בלולה בתלמוד \*במחשבים הושיבני כמתי עולם אמר ר' ירמיה \*זה תלמודה של בבל : **בתנ"י** יאמר לו \*נאמן עלי אבא נאמן עלי אביך \*נאמנים עלי שלשה רועי בקר ר"מ אומר יכול לחזור בו וחכמים אומרים 'אינו יכול לחזור בו היה חייב לחבירו שבועה ואמר לו דור לי בחיי ראשך ר"מ אומר יכול לחזור בו וחכ"א אין יכול לחזור בו :

המדרש כאילו עוקר הרי הרים וטוחנן זה בוה הכי קאמר בא וראה \*כמה מחבבין זה את זה כי הא דיתוב רבי וקאמר אסור להטמין את הצונן אמר לפניו ר' ישמעאל בר' יוסי אבא \*התיר להטמין את הצונן א"ל \*כבר הורה זקן אמר רב פפא בא וראה כמה מחבבין זה את זה דאילו רבי יוסי קיים \*היה כפוף ויושב לפני רבי דהא ר' ישמעאל בר' יוסי ממלא מקום אבותיו הוה והיה כפוף ויושב לפני רבי וקא אמר כבר הורה זקן א"ר אושעיא מאי דכתיב \*ואקח לי (את) שני מקלות לאחד קראתי נועם ולאחד קראתי חובלים נועם אלו ת"ח שבארץ ישראל שמנעימין זה לזה בהלכה דחובלים אלו ת"ח שבבבל שמחבלים זה לזה בהלכה \*ויאמר (אלי) אלה [שני] בני היצהר העומדים וגו' ושנים זיתים עליה יצהר אמר רבי יצחק אלו ת"ח שבא"י (ב) שנוחין זה לזה בהלכה כשמן זית ושנים זיתים עליה אלו ת"ח שבבבל שמרורין זה לזה בהלכה \*כזית \*ואשא עיני וארא והנה שתיים נשים יוצאות רוח בכנפיהם ולהנה כנפים ככנפי החסידה ותשאנה \*האיפה בין השמים ובין הארץ ואומר אל המלאך הדובר בי אנה המה מוליכות את האיפה ויאמר אלי לבנות לה בית בארץ שנער \*א"ר יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי זו חנופה וגסות הרוח שירדו לבבל וגסות הרוח לבבל נהית והאמר מר עשרה קבין ירדו לעולם תשעה נמלה עילם ואחת כל העולם כולו אין לבבל נחית ואישתרבוני דאישתרבב לעילם דיקא נמי דכתיב לבנות \*לה בית בארץ שנער ש"מ והאמר מר \*סימן לגסות הרוח עניות ועניות מלבבל נחית מאי עניות עניות הורה דכתיב \*אחות לנו קמנה ושדים אין לה \*אמר ר' יוחנן זו עילם שזכותה ללמוד ולא זכותה ללמד מאי בבל א"ר יוחנן בלולה במקרא בלולה במשנה בלולה בתלמוד \*במחשבים הושיבני כמתי עולם אמר ר' ירמיה \*זה תלמודה של בבל : **בתנ"י** יאמר לו \*נאמן עלי אבא נאמן עלי אביך \*נאמנים עלי שלשה רועי בקר ר"מ אומר יכול לחזור בו וחכמים אומרים 'אינו יכול לחזור בו היה חייב לחבירו שבועה ואמר לו דור לי בחיי ראשך ר"מ אומר יכול לחזור בו וחכ"א אין יכול לחזור בו :

**מאי**

(\* [ביבאר ופי' משוק תמלא בבל'ה בית כמנה דף ע"ו ועוד דף נ"ג וז"ל רש"י תנייה דף י' ע"א ד"ס אפי' וכו' ]ש"ס בגלי שחא עמוק כדלמינן נמתסיס חסיניו זו

הש"ס של כגל עג"ל וע"ע ריב"ש ביומא פ' הוליולו לו דף נ"ג. ומתלמינו מועתק בע"י תנייה ספק א"ח

התחלת הדין הוא זה וצריכין אנו לברר לנו דיינין כו' . פשוטה היא : דלוי חכמים מחבבין זה את זה הלא תראה כי מי שרואה ריש לקיש בבית המדרש רואה כח החכמה שלו עוקר הרים וטוחנן זה בוה . וכן ר' היה יושב ואומר אסור להטמין בשבת הצונן . אמר לפניו ר' ישמעאל ב"ר יוסי אבא התיר להטמין הצונן אמר ר' יהודה וקן שריו מחבבין זה את זה : לאחד קראתי נועם אלו ת"ח שבארץ ישראל שמנעימין זה לזה בהלכה וכן שני בני היצהר . והנה שתיים נשים יוצאות רוח בכנפיהם עליהם . ודייקין סדכתיב לבנות לה בית ולא זכותה ללמוד ולא זכותה ללמד מאי בבל א"ר יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי זו חנופה וגסות הרוח שירדו לבבל וגסות הרוח לבבל נהית והאמר מר עשרה קבין ירדו לעולם תשעה נמלה עילם ואחת כל העולם כולו אין לבבל נחית ואישתרבוני דאישתרבב לעילם דיקא נמי דכתיב לבנות \*לה בית בארץ שנער ש"מ והאמר מר \*סימן לגסות הרוח עניות ועניות מלבבל נחית מאי עניות עניות הורה דכתיב \*אחות לנו קמנה ושדים אין לה \*אמר ר' יוחנן זו עילם שזכותה ללמוד ולא זכותה ללמד מאי בבל א"ר יוחנן בלולה במקרא בלולה במשנה בלולה בתלמוד \*במחשבים הושיבני כמתי עולם אמר ר' ירמיה \*זה תלמודה של בבל : **בתנ"י** יאמר לו \*נאמן עלי אבא נאמן עלי אביך \*נאמנים עלי שלשה רועי בקר ר"מ אומר יכול לחזור בו וחכמים אומרים 'אינו יכול לחזור בו היה חייב לחבירו שבועה ואמר לו דור לי בחיי ראשך ר"מ אומר יכול לחזור בו וחכ"א אין יכול לחזור בו :

[י"ג חוס' שבת  
נא. ד"ה אלו  
חוס' ד"ה יד:  
ד"ה ס"ח]

[ע"ש לקמן כ"ט:  
יבמות ק"ז:]

[ע"ש חוס' שבת  
נא. ד"ה אלו  
חוס' ד"ה יד:  
ד"ה ס"ח]

[ע"ש חוס' שבת  
נא. ד"ה אלו  
חוס' ד"ה יד:  
ד"ה ס"ח]

[ע"ש חוס' שבת  
נא. ד"ה אלו  
חוס' ד"ה יד:  
ד"ה ס"ח]

[ע"ש חוס' שבת  
נא. ד"ה אלו  
חוס' ד"ה יד:  
ד"ה ס"ח]

[ע"ש חוס' שבת  
נא. ד"ה אלו  
חוס' ד"ה יד:  
ד"ה ס"ח]

[ע"ש חוס' שבת  
נא. ד"ה אלו  
חוס' ד"ה יד:  
ד"ה ס"ח]

[ע"ש חוס' שבת  
נא. ד"ה אלו  
חוס' ד"ה יד:  
ד"ה ס"ח]

[ע"ש חוס' שבת  
נא. ד"ה אלו  
חוס' ד"ה יד:  
ד"ה ס"ח]

[ע"ש חוס' שבת  
נא. ד"ה אלו  
חוס' ד"ה יד:  
ד"ה ס"ח]

[ע"ש חוס' שבת  
נא. ד"ה אלו  
חוס' ד"ה יד:  
ד"ה ס"ח]

[ע"ש חוס' שבת  
נא. ד"ה אלו  
חוס' ד"ה יד:  
ד"ה ס"ח]

[לפ"ל כ"ג.]

שבת נא.

[ע"ש לקמן כ"ט:  
יבמות ק"ז:]

[ע"ש חוס' שבת  
נא. ד"ה אלו  
חוס' ד"ה יד:  
ד"ה ס"ח]

[ע"ש חוס' שבת  
נא. ד"ה אלו  
חוס' ד"ה יד:  
ד"ה ס"ח]

[ע"ש חוס' שבת  
נא. ד"ה אלו  
חוס' ד"ה יד:  
ד"ה ס"ח]

[ע"ש חוס' שבת  
נא. ד"ה אלו  
חוס' ד"ה יד:  
ד"ה ס"ח]

[ע"ש חוס' שבת  
נא. ד"ה אלו  
חוס' ד"ה יד:  
ד"ה ס"ח]

[ע"ש חוס' שבת  
נא. ד"ה אלו  
חוס' ד"ה יד:  
ד"ה ס"ח]

[ע"ש חוס' שבת  
נא. ד"ה אלו  
חוס' ד"ה יד:  
ד"ה ס"ח]

[ע"ש חוס' שבת  
נא. ד"ה אלו  
חוס' ד"ה יד:  
ד"ה ס"ח]

[ע"ש חוס' שבת  
נא. ד"ה אלו  
חוס' ד"ה יד:  
ד"ה ס"ח]

[ע"ש חוס' שבת  
נא. ד"ה אלו  
חוס' ד"ה יד:  
ד"ה ס"ח]

[ע"ש חוס' שבת  
נא. ד"ה אלו  
חוס' ד"ה יד:  
ד"ה ס"ח]

[ע"ש חוס' שבת  
נא. ד"ה אלו  
חוס' ד"ה יד:  
ד"ה ס"ח]

[ע"ש חוס' שבת  
נא. ד"ה אלו  
חוס' ד"ה יד:  
ד"ה ס"ח]

[ע"ש חוס' שבת  
נא. ד"ה אלו  
חוס' ד"ה יד:  
ד"ה ס"ח]

[ע"ש חוס' שבת  
נא. ד"ה אלו  
חוס' ד"ה יד:  
ד"ה ס"ח]

[ע"ש חוס' שבת  
נא. ד"ה אלו  
חוס' ד"ה יד:  
ד"ה ס"ח]